

Dévai Huba vagyok, én is Karcagon nőttem fel, én is *hazamegyek* Karcagra.

Búcsúzunk, emlékeziünk

Ezeket a szavakat írtuk a sírcsokor szalagjára, a karcagi osztálytársak nevében.

Búcsúzás: van abban távozó, és vannak maradók. A távozó itt és most dr. Szántay György – bár mi inkább csak Szántay Gyurinak vagy Szántay Gyurkának hívjuk, azóta, mióta megismerkedtünk.

1947 szeptemberében 10 éves kislegényekként kerültünk be a Karcagi Református Nagykun Gimnázium padjaiba, összesen harmichatan. Őrzöm az 1947/48-as tanév évkönyvének fotóját, benne Szántay György nevével a 30. sorban.

Ez a nagy múltú, 1676-ban alapított Iskola ebben a tanévben volt utoljára 8 osztályos gimnázium, a március 15-i centenáriumi ünnepségek után nem sokkal a református Egyház tulajdonából a magyar állam tulajdonába került, és a Gábor Áron Állami Gimnázium nevet kapta – mi pedig mehettünk a VI. általánosba, helyileg pedig a Gimnázium régi épületébe.

Lehet, hogy a Gimnázium szelleme és szellemisége a régi épületben is tovább élt, én ennek tulajdonítom azt, hogy mai napig is élnek a barátságok, pedig azóta 70 év telt el, és nem is akármilyen 70 év. (Az öregek között vannak olyanok, akik átélték, azok tudják, a fiatalabbak pedig történelemből tanulták.) Ebből Gyurkával mindössze négy évet töltöttünk egy osztályban, mivel 1951 nyarán a Szántay Család kényszerült elköltözni Karcagról.

Ugorjunk egy nagyot az időben. A mindennapi élet alaposan szétszórta minket az ország minden tájára. Hosszú ideig nem volt kapcsolatunk rendszeres, de az utóbbi néhány évben újra összehozott minket a Berekfürdő. Gyuri mondta egyszer: hazatalált.

A karcagi osztálytársak is elmúltak nyolcvan évesek, és bizony, többnyire visszafelé tekintenek, tekintünk. Azt gondolom, ez velejárója a kornak. Az emlékezésekben egyre erősebben jelenik meg az a szándékunk, hogy nyilvánvaló legyen: fontosnak tartjuk a Karcagi Gimnázium szellemiségének életben tartását. Szabad legyen felolvasnom egy részletet, úgy, ahogy azt az Öregdiákok Baráti Körének akkori elnöke (1973-ban) megfogalmazta:

"Az egykori Karcagi Református Nagykun Gimnázium egykori növendékei célul tűzték ki, hogy a múlt évek sodrában szétváló életutak ellenére - az Alma Mater szellemiségétől áthatva - kapcsolatban maradnak egymással.

Ennek érdekében:

- világnézetüktől függetlenül,
- vallási meggyőződésükön felülemelkedve,
- a közéletben betöltött rangjuk és vagyoni helyzetük mellőzésével

ápolják baráti kapcsolatukat az iskolatársakkal, osztálytársakkal. Az életre felkészítő Iskola mindenkorai Vezetésével, támogatják a tanuló ifjúságot abban, hogy ápolják a Kunság hagyományait, és gondozzák elhunyt tanáraik sírjait."

Ennek a törekvésünknek része az Öregdiákok megjelentek a világhálón. Ezért gyűjtjük és mutatjuk be az onnan kikerült művészeket és alkotásaikat, az ott munkálkodott Tanárokat, és a volt diákok, az Öregdiákok közül kiemelkedő egyéniségeket. Rövidesen ott lesz a helye dr. Szántay Györgynek is.

Az Emlékezés segít abban, hogy az eltávozottak emlékeit ápolni tudjuk, segít a barátságok megerősítésében, a múlt felidezésében.

Szántay Gyuri, Te elmentél, de örökre itt maradtál és maradsz közöttünk. Közénk tartozol.

Isten veled, nyugodj békében!